

УДК 811.111'42:004.738.5:929Meghan Markle

Корнільєва Лілія Миколаївна

sakhnovskaya1@gmail.com

доктор філологічних наук, доцентка кафедри англійської філології

Харківського національного педагогічного університету

імені Г. С. Сковороди

<https://orcid.org/0000-0003-4496-0663>**«МЕГЗІТ» У СУЧАСНОМУ МЕДІА
ТА ІНТЕРНЕТ ДИСКУРСАХ**

Анотація. Кожна мова зберігає історичні реалії, розкриває особливості географічного положення певної країни, основні риси національного характеру, загальний культурний код кожного народу, який нею розмовляє. Мова також описує всі нові реалії та явища, а неологізми вигадують постійно. «Brexit», «Megxit», «To Meghan Markle» – відносно нові слова в англійській мові. Романтизований образ прекрасної та ніжної принцеси, щасливо одруженої зі своїм королівським кавалером – гарним, доблесним і бравим молодим чоловіком є однією з найпопулярніших ікон у європейському фольклорі. Але сучасні казки не такі вже й прості. Одного всезнаючого автора точно недостатньо, і мільйони інших онлайн-коментаторів вносять свій внесок у основну лінію історії, описуючи принца та його принцесу, а також часто ображаючи їх. Як не дивно, але приказка «Мій дім – моя фортеця» стає неправдою, а стіни палацу часто здригаються від чуток і інсинуацій, расистських висловлювань і підтекстів. За таких обставин колишній друг часто стає ворогом, співвітчизники стають загарбниками, відповідальними за масове вторгнення та порушення основного права людини на приватність. Головні герої відчують себе нещасними, і невдовзі казка стає історією, у якій треба вижити. Це реалії нашої сучасної культури з її етикетом і мережесевим етикетом, чорним піаром, он-лайн троями та іноді надмірно поганим висвітленням у пресі. Родина Сассексів часто називає расизм головною причиною всіх своїх проблем, але безліч різноманітних текстів може повідати набагато більше, ніж просто історії про расизм і пов'язану із ним несправедливість. Особисті якості герцогині, її американське походження та професія актриси сприяють масовому культурному зіткненню, і в результаті з'являється нове слово «Megxit», що додає нових відтінків сенсу до «довго і щасливо із казок. Стаття присвячена вивченню проблем, що спричинили Мегзіт, а тексти дають нове розуміння добре відомої та популярної історії.

Ключові слова: Мегзіт, медіа та інтернет дискурс, інвектива, Меган Маркл, влада, монарх.

Liliia Kornilieva

Associate Professor, Department of English PhilologyThe H.S.Skovoroda

Kharkiv National Pedagogical University

<https://orcid.org/0000-0003-4496-0663>

sakhnovskaya1@gmail.com

MEGEXIT IN CONTEMPORARY MEDIA AND INTERNET DISCOURSES

Abstract. Every language preserves historic realia, reveals peculiarities of the geographical position of a particular country, main traits of the national character, and the overall cultural code of every nation speaking it. The language also describes all new realia and phenomena, and neologisms are coined all the time. «Brexit», «Megxit», «To Meghan Markle» are relatively new words in the English language. Romanticized image of a beautiful and tender princess, happily married to her royal Beau – a handsome, valiant and dashing young man is one of the most popular icons in European folklore. But modern fairy-tales are not that much simple. One omniscient author is definitely not enough, and millions of other on-line commentators contribute to the main line of the story, describing the prince and his princess, and often calling them names. Surprisingly as it may seem, the saying «My home is my castle» becomes not true, and the palace walls often shudder from rumors and insinuations, racial slurs and undertones. Under the circumstances a former friend often becomes a foe, compatriots become the invaders, responsible for a massive intrusion and violation of a basic human right for privacy. The main characters feel unhappy and the fairy tale soon becomes a thing to endure. These are the realia of our modern culture, with its etiquette and netiquette, black PR, on-line trolls and getting bad press. The Sussex family often cites racism as the main cause of all their troubles, but the plethora of various texts can reveal much more than just racism and related inequities. Personal qualities of the Duchess, her American origin and professional

background contribute to a massive cultural clash, and the new word «Megxit» appears, adding new shades of meaning to the «happily ever after» from the fairy tales. The article centers on the issues causing Megxit, and the texts give new insight to a famous and well-known story.

Key words: *Megxit, media and internet discourse, invective, Megan Markle, power, monarch.*

Як справедливо зазначав свого часу М. Фуко, відносини між населенням і сувереном не можуть бути просто відносинами покори або підпорядкування, а опір не знаходиться в позиції винятковості щодо влади [1, с. 117]. Тобто, критика влади монарха та діяльності членів королівської сім'ї існувала завжди, і це зовсім не надбання теперішнього часу. Повстання, заколоти, змови, замаху на життя суверена, акти непокори нерозривно пов'язані з владними відносинами. З давніх часів інвективи та філіппіки по відношенню до осіб королівської крові так само як і зараз, виходили або зі стін королівських палаців, або ж привносилися туди ззовні. У якості прикладів можна навести сакраментальну фразу Генріха VIII про його майбутню четверту дружину, Анну Клевську, коли, промовивши «I like her not», він також схарактеризував її як «фландрську кобилу», що згодом стало широко відомо.

Суголосними сучасним інвективам антимонархістів є слова англійського поета-романтика Р. Сауті, який у 1813 р. писав: ...Неаполь можна описати в декількох словах. Король був одним з іспанських Бурбонів. Як Кесарі показали нам, до якої нищості може опуститися мораль правителів, так і в цій родині не менш яскраво проявилася деградація, до якої зведена їхня інтелектуальна природа. Фердинанд, як і всі інші представники його класу, пристрасно любив польові види спорту і ні про що інше не дбав. Його королева мала всі вади австрійського королівського дому, які мало чим можна було пом'якшити і нічим не облагородити: у неї були свої задоволення, а у короля – свої розваги, вони не дбали про те, як збиралися і на що йшли прибутки [2, с.102].

Тобто подібні речі без будь-яких наслідків для автора можна було друкувати у книзі ще на початку XIX століття. Книгу пропустили редактори, цензура мовчала, а публіка схвально сприйняла цей твір Р. Сауті – поета, перекладача, суспільного діяча, а згодом знаного автора багатьох історичних хронік та біографій у прозі, перу якого також належить всесвітньо відома казка «Золотоволоска і три ведмеді».

Посада Поета-Лауреата свого часу ніяк не заважала Р. Сауті викривати у поетичних творах нищість десятків монархів світу, гостро критикувати суверенів у публічних промовах, численних статтях та приватному листуванні. Наприклад, в 1831 році, у листі есквайру Генрі Тейлору, Роберт Сауті зазначав: «Побачивши перебування (я не можу назвати це правлінням) Луї-Філіпа на троні протягом останніх дванадцяти місяців, Польщу, що чинить опір Росії, та Італію, що не протистоїть Австрії, Вільгельма IV, який розпускає парламент для проведення парламентської реформи, і принца Леопольда, який бажає стати королем бельгійців, хто може сказати, чого очікувати, і хто буде дивуватися з того, що раніше вважалося найнесподіванишим, найбожевільнішим або найабсурднішим» [3, с.504].

Реалії сучасного життя, такі як війни, глобальна пандемія, економічні спади у багатьох країнах світу, проблеми з екологією, міграцією, працевлаштуванням, конкуренція за сфери впливу та ін. безпосередньо впливають на різні види дискурсу, серед яких інтернет та медіа дискурси не є виключенням. Крім того, прогалини у законодавстві різних країн вкупі з майже необмеженими технічними можливостями для комунікації, мають, окрім численних бенефітів та позитивів, і зворотній бік. Маніпулятивний вплив медіа, чорний PR, використання інтернет-ботів та цілих ботоферм задля втручання у приватне життя селебрітіз, руйнацію їхньої публічної репутації та ментального здоров'я, іноді тотальна відсутність етики міжособистісного спілкування з боку інтернет-коментаторів та блогерів, журналістів є серйозною проблемою.

Тому баталії у соцмережах, на шпальтах газет та у телевізійному просторі стають дедалі запеклішими. Знаменитості все частіше відстоюють свою гідність та право на приватне життя, звертаючись до правозахисників, а Меган Маркл наголошує на тому, що таблоїди, як і сигарети, треба продавати з приміткою, що вони шкідливі для здоров'я, зокрема ментального. При цьому жива мова завжди реагує на реалії життя і від-

творює їх. Як наслідок, негатив швидко विकарбовується у лексичному складі англійської мови, у якій зростає частотність уживання таких слів і виразів як: *To blast smb; To hit out at smb; To target smb; To unleash on smb; To unleash another dig/a vicious, blistering attack/a furious tirade, etc.; To initiate an onslaught of criticism; Smb's vitriol; Vitriolic abuse; To slam smb; To launch a new attack against smb; To call out smb for smth; To be crucified by the press; To come under fire; To backfire; To get someone in hot water; To face a backlash; To give bad press, etc.*

«Мегзіт», репрезентований у текстах різних жанрів, є невід'ємною складовою сучасних медіа та інтернет дискурсів. Тому на прикладі оцінки герцогів Сассекських у публічному просторі можна побачити як численні вади і проблеми сучасного суспільства, так і приховані причини для критики цих двох відомих у всьому світі осіб. Сама назва феномена передбачає, що саме Меган Маркл визнається першопричиною подій, пов'язаних із виходом герцогів Сассекських з числа старших членів королівської родини.

У наративній історії «Мегзіт» можна виділити одразу декілька домінант. Перш за все, це численні культурологічні розбіжності між американцями та британцями. На мовному рівні ця особливість реалізується у прізвиськах герцогині, що розкривають американське походження бувшої актриси. Це «*A Hollywood Princess*», «*Wanna be Princess*», «*Crowned Cali Girl*» (Cali=California). По відношенню до лондонської резиденції герцогів Сассекських Фрогмор-Коттеджа іноді вживається метафора «*The independent State of Frogmore*», авторство якої іноді навіть приписують королеві Єлизаветі II. За допомогою такого дотепного порівняння підкреслено незалежний характер володарки будинку, її американське походження та федеративний устрій рідної Меган Маркл держави, який вона своєю поведінкою переносить на британські реалії. Іноді громадяни Великої Британії категорично не сприймають той факт, що дружина принца Гаррі до зустрічі з ним мала численні романи, вже була одружена і пройшла через процес розлучення. У різних варіаціях наявні твердження про те, що Меган Маркл нібито привезла з собою до Британії забагато багажу, маючи на увазі її попередній досвід у стосунках з чоловіками.

Велику групу прикладів становлять вислови, у яких так чи інакше пародіюють королівський титул Меган Маркл. Наприклад, «*Meghan Markle, the Queen of LA*». Її називають «Королевою Лос-Анджелесу», адже герцогиня родом із міста Ангелів у США. У вигаданому пишному титулі «*Meghan Markle Wallis Simpson II*» проведено паралель між історією кохання короля Великої Британії Едварда VIII, який у XX столітті зрікся престолу задля одруження з двічі розлученою американкою Волліс Сімпсон, та шлюбом принца Гаррі, який теж оженився на розлученій американці. Тобто, Меган визнається другою місіс Сімпсон, її спадкоємицею та правонаступницею у справі розриву з королівською сім'єю Великої Британії. Меган також іронічно називають «*Harry's Princess*», що є пародією на офіційний титул, який Меган Маркл теоретично могла б собі обрати. Жінка, яка одружується з принцом із Британської королівської сім'ї, але сама по праву народження не є принцесою, може отримати або титул герцогині, який поєднується з її власним ім'ям, або ж титулуватися принцесою, але виключно за іменем чоловіка. Наприклад, Кейт Міддлтон отримала титул герцогині (Її королівська високість Герцогиня Кембріджська), що англійською звучить як *HRH The Duchess of Cambridge* або *Catherine, Duchess of Cambridge*. Так само і Меган Маркл віддала перевагу титулу герцогині і стала іменуватися *HRH The Duchess of Sussex*. Королівський статус (HRH) був згодом втрачений після Мегзіту, і наразі Меган титулується як Меган, герцогиня Сассекська (*Meghan, Duchess of Sussex*). А от дружина Його королівської високості Принца Майкла Кентського вважала за краще взяти після шлюбу титул принцеси з додаванням імені чоловіка і стала Принцесою Майкл Кентською (*HRH Princess Michael of Kent*). Так само улюблена тіара королеви Єлизавети II називається «Володимирською тіарою», адже вона належала дружині Великого Князя Володимира, англійською *HRH The Grand Duchess Vladimir of Russia*. Титули, такі як «Її королівська високість Принцеса Анна», або «Її королівська високість Принцеса Шарлотта Кембріджська» даються тільки аристократам, народженим у королівській сім'ї. Свого часу виключення було зроблено лише для принцеси

Діани (HRH Princess Diana of Wales), яка не була ані донькою короля, ані племінницею короля, але належала до дуже древнього і славного аристократичного роду Спенсерів та стала дружиною спадкоємця британського престолу.

Тож, іронічний титул «Harry's Princess» віддзеркалює потенційний титул HRH Princess Harry of Sussex, який Меган Маркл могла б обрати для себе на майбутнє, але віддала перевагу титулу королівської герцогині зі збереженням її власного імені, отриманого при народженні. До речі, ім'я Меган – це друге ім'я герцогині, адже з народження вона є Рейчел Меган Маркл.

Дуже часто особистісні якості герцогині Сассекської були покладені в основу численних образливих виразів. Вельми несхвальне відношення до Меган Маркл реалізується у прізвиськах «Princess Pushy», «Duchess Difficult», «A Diva», «Me-Me Meghan», «Woke Princess», «Me Gain», «Me Again». «Принцесою-нахабою» Меган Маркл назвала її рідна сестра по батькові, Саманта Маркл. Саме вона стала авторкою скандально відомої книги «Щоденник сестри Принцеси-Нахаби» (The Diary of Princess Pushy's Sister). «Duchess Difficult», «A Diva», «Me Gain», «Me Again» з'явилися більшою мірою завдяки персоналу, який працював на герцогів Сассекських. Згодом герцогиню було звинувачено у булінгу, що потребує подальшого розгляду у судах. В останніх двох прикладах «Me Gain» та «Me Again» обіграно звукову подібність до вимови імені Меган в американському варіанті англійської мови.

При цьому принц Гаррі у наративній історії «Мегзіт» часто постає лише об'єктом впливу дружини, що підкреслюється численними конструкціями у пасивному стані і образами на його адресу. Найчастіше принца називають «Містер Маркл» («Mister Markle»), або «boy»/«brat», а подружжя не Сассекськими, а Марклами (e. g. The backstabbing, money-grabbing Markles). Часто уживані прикметники «tacky», «trashy» доповнюють картину.

Багато галасу у пресі викликало також порівняння Меган з раковою пухлиною, що його приписували якомусь містичному члену БКС: «Duchess Meghan is a horror! Her insulting behavior, out-of-control spending, unseemly family ties and defiance make her a liability to the monarchy. The

cancer must be cut out as quickly as possible, with as little drama as possible».

Дуже часто користувачі соцмереж не можуть пробачити герцогині те, що вона позиціонує себе як успішна актриса у минулому. Інвективи типу «Delusional Actress», «B-list Actress», «D-list Actress» (на відміну від «A-list Actress» або «A-lister») є дуже показовими.

Расистський дискурс реалізується у відверто образливих інвективах на кшталт «Meghana-banana», «she is too much from the ghetto», або імпліцитно, коли, наприклад, ДНК герцогині було схарактеризовано як «rich and exotic DNA». Багато расистських по своїй суті образ і коментарів, з якими у сучасному світі неприпустимо миритися ніде і ніколи, не просто з'явилися на офіційній Інстаграм-сторінці пари, а інколи і залишалися там не видаленими модераторами упродовж цілого тижня.

Подібні характеристики герцогині Сассекської дуже контрастують з загальною позитивною оцінкою герцогині Кембріджської, яку у переважній кількості випадків не ображають та навіть іноді називають «англійською трояндою» («English rose»). Така метафора є дуже влучною та символічною, адже вона несе в собі позитивну конотацію, тому що червона троянда є символом Англії. Звісно, можна знайти окремі випадки і проти герцогині Кембріджської, як, наприклад, досить критична по відношенню до неї стаття Анни Пастернак, або вирази типу «Wait, Kate!» або «Waity Katie», що з'явилися за часів її юнацтва, коли майбутня герцогиня ще зустрічалася з принцом Вільямом.

Тож, проведений аналіз дозволяє говорити про тематичну багатовекторність різного роду образ, висловлених по відношенню до герцогів Сассекських, де не тільки і не стільки расистський дискурс домінує. Не можна також стверджувати, що виключно расистські настрої завжди спричиняють хвилі гострої критики відомої пари, і що тільки расизм у чистому вигляді є першопричиною несприйняття Меган Маркл у публічному просторі.

Коли герцоги Сассекські на словах проповідують дбайливе ставлення до природи, а самі упродовж короткого терміну часу декілька разів використовують приватні літаки, що значною мірою шкодять навколишньому середовищу, то

це справедлива критика. Коли аргументовано і без образ доводиться, що Меган Маркл і принц Гаррі упродовж інтерв'ю Опрі Уінфрі сімнадцять разів сказали неправдиві речі, то це теж справедливо. Так реалізується свобода слова – одна з найбільших цінностей людства, велике надбання будь-якої прогресивної держави. Але сама манера критикувати відомих та публічних людей, загальна етика комунікації у багатьох випадках викликає нарікання. Наприклад, від непримиренного опонента герцогині Сассекської Пірса Моргана виходять образи на кшталт «whiny fork-tongued actress», «two most spoiled brats in history», «Meghan and Harry's nauseating two-hour Oprah whine-athon», «these two self-absorbed whining freeloaders», «they're a pair of shameless, shameful, vapid little wastrels», «grasping, selfish, scheming Kardashian wannabes», «the world's most tone-deaf, hypocritical, narcissistic, deluded, whiny brats», «appallingly bitter, staggeringly self-obsessed, utterly deluded, and woefully tone-deaf laughing stocks», «rank hypocrites». Ці інвективи, як і десятки інших прикладів, подібних до вище наведених, говорять самі за себе. Форма подачі матеріалу, звісно, не тільки могла б, а і мала б

бути геть іншою, що ніяк не принижує великої цінності свободи слова.

Крім того, дуже важливо розуміти, що частина невтішних характеристик герцогів Сассекських – це також справа рук численних інтернет троллів, бото ферм, нечистих на руку журналістів, тощо. Наприклад, коли уповноважені співробітники мережі Твіттер проаналізували 114000 твіттів, було зроблено висновок про те, що з 83 аккаунтів розповсюджували хейт, який загалом склав 70% від усіх образ по відношенню до герцогів Сассекських. 40% таких аккаунтів було видалено [4].

Тобто, іноді булінг у мас медія – це значною мірою добре спланована зловмисна діяльність, що, безсумнівно, треба враховувати як при вивченні публічного дискурсу, так і у ході дослідження суспільних відносин на конкретно взятому етапі їхнього розвитку. У будь-якому випадку, хейт не може бути виправданий за жодних обставин. Не слід також недооцінювати мовні репрезентації певних реалій сьогодення, адже з історії добре відомо, що у реальному житті часто справджується те, про що давно говорили у різних типах текстів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Foucault, M. (2007) *Security, Territory, Population*. Palgrave Macmillan. 416 p.
2. Southey, C. (1851) *The Life and Correspondence of Robert Southey*. New York.
3. Southey, R. (2014) *The Life of Horatio Lord Nelson*. London: BoD.
4. Edmond, L. Twitter data shows that Meghan Markle and Prince Harry were targeted with coordinated harassment. <https://www.businessinsider.com.au/meghan-markle-prince-harry-targeted-with-coordinated-twitter-attacks-2021-10>